

hov for at få løst deres boligsociale problemer. Man mangler over 500 boliger på årsplan for at kunne tilbyde boliger til folk i akut nød, og så vil jeg endda sige, at grænsen for, hvem de betragter som værende i akut nød, er meget, meget lav i forhold til det, som jeg tror de fleste mennesker ville finde rimeligt.

Derfor betyder det noget, hvis man i København kommer til at miste 5 pct. af den almene boligmasse, for det vil sige, at så er der 5 pct. mindre til anvisning. I øvrigt vil man også i en by som København se en langt større tendens til ghettoisering m.v., men generelt ville man stå og mangle 5 pct. af de ungefær 50.000 boliger, der er i København.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren, og derefter er det hr. Lars Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg må sige igen, at jeg synes, der mangler sammenhæng i kritikken af forslaget.

Det er rigtigt, at f.eks. Københavns Kommune må tåle et salg på 5 pct., før der kan nedlægges veto. Men den antagelse, at der samlet set bliver færre boliger på grund af denne manøvre, er en lodret forkert antagelse, for der sker jo det, at der bliver kanaliseret penge over i nybyggeri, og når det ses i sammenhæng med, at vi for øjeblikket oplever det største nybyggeri siden slutningen af 1980'erne, vil den samlede boligsituation i f.eks. København blive forbedret på grund af forslaget.

Jeg synes egentlig, at når man siger, at boligernes forsvinder – det hørte jeg også fra hr. Keld Albrechtsen – er det forkert. Jeg vil gerne bede Socialdemokratiets ordfører bekræfte over for mig, at fordi en bolig bliver solgt, kan der stadig bo en familie i den.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg troede faktisk, min kollega havde en kort bemærkning mere.

Ved førstebehandling af forslaget stillede jeg på Socialdemokraternes vegne dette spørgsmål: Hvorfor? Dengang blev ministeren vred, men i dag vil jeg gøre et forsøg igen – ikke på at gøre ministeren vred, men på at få besvaret spørgsmålet: Hvorfor?

Det kan undre, at forslaget er fremsat, når man ser de mange forringelser, der ligger i forslaget, og som er påpeget i mange af de hørings-

svar, som er kommet ind. Der er blevet stillet mange spørgsmål under behandlingen, det er os, der har stillet dem, og når man læser svarene, får man det indtryk, at der virkelig er grund til endnu en gang at stille spørgsmålet: Hvorfor?

Kl. 16.30

Lovforslaget rammer samfundets svageste grupper hårdest. De Samvirkende Invalideorganisationer siger f.eks. om forslaget, at det vil føre til forringelser for deres brugere, og det mener vi i Socialdemokratiet er rigtigt. Ældreboligrådet siger det samme: De ældre, som ikke har noget økonomisk overskud, vil blive ramt hårdest, og det mener vi i Socialdemokratiet også er rigtigt. Forslaget vil føre til utryghed, det vil blive realiteten for lejerne i de boligorganisationer, hvor det bliver brugt. Forslaget vil kun gavne ét sted, og det er i statskassen, mens kommuner og boligorganisationer kun kan imødesee økonomiske og praktiske problemer.

Det er bemærkelsesværdigt, at for hver tre boliger, som bliver solgt, kan der kun bygges én, så det med, at der kommer flere almene boliger ud af det, er jo det rene vrøvl. Der kommer ikke flere almene boliger ud af det, end der ville være kommet alligevel, så forslaget gavner kun to ting, nemlig statskassen og regeringens ideologisk betingede kamp mod den almene sektor.

Der er så mange løse ender i det forslaget, at man næsten tror, det er løgn. Det har taget 2 år, før lovforslaget kom frem til debat i Folketingssalen, men alligevel er der så mange løse ender i det, at man tror, det er løgn. Efter vores opfattelse er der også klart tale om ekspropriation, og det kommer vi formentlig til at diskutere senere.

Ghettoiseringsindsatsen blev omtalt af Venstres ordfører, som også nærmest kaldte forslaget et værktøj i kampen mod ghettoisering. Vi må fra Socialdemokratiets side sige, at vi klart kan se, at det vil føre til færre almene boliger og dermed også til en situation, hvor vi vil se en kraftigere koncentration af sociale problemer i de områder, hvor der bliver solgt ud af boliger.

Regeringen løser intet, men skaber tværtimod masser af problemer med forslaget, som klart er et ideologisk korstog mod de almene boliger. Det samme er prøvet i England, og efter 10 år så man et stort forfald i de bebyggelser, hvor folk havde haft mulighed for at købe deres bolig. Efter 10 år så man, at folk ikke havde råd til at vedligeholde deres huse, og at ejendomme og huse blev forladt i nattens mulm og mørke, så man i nogle byer ser endeløse rækker af tomme og forladte huse i dag.